

כתב תביעה לדוגמה

מסמך זה הוא דוגמה לכתב תביעה קטנה. הפרטים המופיעים בו מתאימים למקרה מסוים מאוד, ואין להעתיקם. כל כתב תביעה צריך לכלול את השתלשלות האירועים שהובילה אליו ושאפיינה אותו ואת הפרטים הרלוונטיים לכל מקרה ומקרה.

* * *

1. תביעה זו מוגשת לאחר שעיריית/הרשות המקומית _____ החליטה ללא כל התראה מוקדמת לפנות רכוש בבעלותי שהוצב במאהל המחאה ב_____. בהליך הפינוי הוחרם הרכוש ו/או ניזוק ו/או נעלם וזאת למרות שכל שעשיתי היה לממש את חופש הביטוי שלי ולקחת חלק במאבק למען צדק חברתי.
2. בחודש יולי 2011 החלה בשדרות רוטשילד בתל אביב מחאה חברתית בדרישה לצדק חברתי, שכונתה "מחאת האוהלים". מחאה זו מייצגת ערכים שאני מאמין בהם (ניתן להוסיף פירוט על הגורמים להצטרפותך למחאה), וביום _____ הקמתי ב _____ (מיקום מדויק) אוהל מחאה, שבו עברתי לגור/ שאותו איישתי חלקית בין התאריכים _____ ל- _____ באוהל אכסנתי _____ (פירוט של ציוד שהיה באוהל) ובסביבתו הצבתי _____ (רכוש פרטי שהיה באזור האוהל).
3. המחאה גדלה משבוע ולשבוע ואני לקחתי חלק פעיל בהפגנות _____, באירועי תרבות שהתקיימו במאהל ובאירועים נוספים הקשורים למחאה. שהיתי במאהל כ _____ שעות כל יום, ביתר הזמן הייתי בעבודה / בלימודים / עם המשפחה.
4. עיריית/מועצת _____ לא הערימה קשיים מיוחדים על המאהל שלנו. להיפך. למעשה דאגה העירייה להצבת שירותים כימיים במאהל, לפינוי מוגבר של אשפה, לסדר ולניקיון. ראש העירייה/מועצה מר/גב' _____ אפילו הביעו תמיכה פומבית במחאה כמו גם מרכז השלטון המקומי.
5. במאהל חולק "זכותון למפגינה" של האגודה לזכויות האזרח, ממנו למדתי כי בעבר הוקמו מאהלי מחאה שונים בישראל לתקופות ארוכות, לדוג' מאהל "כיכר הלחם" שעמד שמונה חודשים בטרם הורה בית משפט לפנותו. עוד קראתי בזכותון כי הקמת המאהל היא חלק מחופש הביטוי שלי, ועל כן העירייה יכולה אמנם להתנות תנאים להקמתו אך אלה אמורים להיות סבירים ולא לסכל את המחאה. לכן הייתי משוכנע כי החוק לצדנו וכי אנו יכולים להמשיך לשהות במאהל עוד זמן רב.
את הזכותון למפגינה ניתן למצוא בכתובת: <http://www.acri.org.il/he/?p=14498>

6. השבועות חלפו, ונראה היה כי רוח חדשה נושבת בישראל. יותר ויותר אנשים יצאו לרחובות להפגין, במפגן תמיכה ששיאו היה בהפגנת המיליון שהתקיימה בשבת, ה-3 בספטמבר 2011. המאהל שלנו הפך למרכז להחלפת דעות ועמדות, ולא היו לנו שום כוונות לפנות אותו לפני שהעירייה והמדינה יתייחסו ברצינות לדרישותינו.

7. לכן מה רבה הייתה הפתעתי כאשר כרעם ביום בהיר, ביום _____ בשעה _____, ללא שניתנו לנו קודם לכן צווי פינוי וללא כל התראה מראש, הגיעו למקום המחאה כ- _____ פקחים / שוטרים / קבלנים פרטיים במטרה לפנות את המאהל. השוטרים/פקחים סירבו/הסכימו להזדהות. בין המפנים היו הפקחים מר/גב' _____, וכן _____.

8. אני נכחתי / לא נכחתי באירוע, במהלכו נלקח רכושי ובכלל זה האוהל שלי והציוד הבא: _____ האוהל הוחרם, והציוד נזרק ב_____ . אני / אנשים ששהו במאהל ניסו לעצור את המפנים, אך הם התעלמו מדרישותיהם ופעלו כגנבים באישון ליל. לא ניתנה לנו כל שהות לפנות בעצמנו את הציוד במהלך הפינוי. פניתי לעירייה/מועצה בטלפון/בכתב ביום _____ כדי לקבל חזרה את הציוד, אך נעניתי ב _____ והציוד לא הושב לי.

9. ממכתב ששלחה האגודה לזכויות האזרח לראשי רשויות לאחר פינוי מאהלים ביום 7 בספטמבר 2011 למדתי כי:

” הקמת מאהל מחאה הנה חלק מזכות היסוד לחופש ביטוי וחופש המחאה. משכך, ההחלטה על פינוי מאהל חייבת להישען על אינטרס ציבורי כבד משקל ועל איזון ראוי בינו לבין מעמדו החוקתי של חופש המחאה. כמו כן, הפינוי עצמו חייב להיעשות באופן מידתי תוך צמצום הפגיעה בחופש המחאה....

.....הודעתם של מנהיגי המחאה על פינוי האוהלים המרכזיים בשדרות רוטשילד אין בה משום שינוי נסיבות שמשנה בבת אחת את האיזון בין הזכות למחות לבין השמירה על הסדר הציבורי. קיפול חלק מאוהלי המחאה ברוטשילד אינו מהווה עילה להתנפלות רבתי על כל מאהלי המחאה בעיר...

.... גם אם נניח כי עובדי העירייה מוסמכים לפנות את המאהלים ואף להחרים ציוד, עדיין עליהם לפעול באופן שיצמצם את הפגיעה במפגינים, להתריע תחילה על כוונתם לעשות כן ולהעניק הזדמנות לבעלי הציוד לטעון כנגד כוונה זו או לפנות הציוד בעצמם....

את המכתב המלא ניתן למצוא בכתובת: <http://www.acri.org.il/he/?p=16228>

10. החרמת הציוד שלי גרמה לי לטרחה רבה משום שהייתי צריך להתעמת עם העירייה/ עובדי חברת הקבלן. הזמן שביליתי בניסיונות לאתר את הציוד והלחץ שנלווה לכך, גזלו ממני אנרגיה רבה. זאת הייתה חוויה רגשית מטלטלת מאוד: לפתע מלוחם לצדק חברתי, שאך

מממש את זכותו לחופש הביטוי והמחאה, הפכתי להיות פושע מבוקש שאפשר להחרים את רכושו, תוך זלזול בעמדותיי וברגשותיי.

11. האוהל מעולם לא הוחזר לי. את הציוד מצאתי רק לאחר זמן ב _____ כאשר נגרם לו הנזק הבא: _____ (פירוט הנזק). ה _____ (פרטי הציוד) נעלמו כליל בעת הפינוי.

12. ניסיתי לפנות לעירייה בבקשה לקבל את הציוד או פיצוי עבורו, אך לא קיבלתי כל תשובה עניינית. ביום _____ דיברתי עם / שלחתי מכתב ל _____ אך הדבר לא הועיל. לא נענית / נענית כי _____.

13. לא ברור לי כיצד עיריית/מועצת _____, שבראשה עומד נבחר ציבור שתמך באופן גלוי במאבקנו הצודק, משנה את עורה בבוקר אחד, מחסלת מאבק חברתי, מחרימה את רכושי הפרטי ומתכחשת לאחר מכן לנזקים שהיא עצמה גרמה. האם זהו יחס הולם לאזרח שומר חוק שנלחם למען הבית? האם אלו הפנים האמיתיות של המדינה?

14. מעולם קודם לכן לא התעמתי עם החוק. אני פונה עתה לבית המשפט מתוך תחושה אמיתית של אי צדק ושל עוול קשה שנגרם לי.

15. אני מבקש/ת להדגיש כי בנוסף לכך שהעירייה ניסתה להתחמק מאחריותה הברורה לכך שהיא פעלה ללא הצדקה חוקית, סיכלה את המחאה וגרמה לי נזק, היא אף לא התריעה מראש על כוונתיה ולא חילקה צווי פינוי.

16. אבקש כי יחזירו לי את ה _____ במצב שהיו כשנלקחו ממני, או פיצוי בסכום של _____ ₪ (לפרט כמה עולה כל דבר, להציג קבלות או הצעת מחיר מחנות או אתר אינטרנט כגון Zap.co.il. רצוי אף לצרף תמונה של הציוד שאבד).

17. בנוסף, אני מבקש לפצות אותי על הפגיעה הקשה בזכותי החוקתית לחופש הביטוי והמחאה וכן על הטרטור, הטרחה, אובדן הזמן והיחס המשפיל שזכיתי לו.

18. סך כל התביעה: _____ ₪.

אני משוכנע/ת שבסופו של דבר החוק עומד לצדי, וגם עיריית/מועצת _____ כפופה לו ואינה יכולה לעשות דין לעצמה.

חתימה: _____ חתימה: _____

מסמך זה הינו דוגמא בלבד לתביעה קטנה, אין לעשות בו שימוש כלשונו ואין הוא מהווה תחליף לייעוץ משפטי לגבי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה.